

har Venſtre gjort Bod, fordi det i ſin Tid ikke tog Lovforſlaget, da det forelaa, og i den Henseende kan man ikke ſige andet, end at denne Forhandling har budt ham enhver ſomt helſt Tilfredsſtillelſe. Et efter en ere ældre Venſtre-mænd mårſcherede frem her og have ſagt, det var en Dumbhed, vi gjorde den Gång, en ſtor Dumbhed, ſom vi ikke nu ville døkke med en ny Dumbhed o. ſ. v. Alle diſſe Udtalelſer ere Gaver til den højterede Juſtits-minifter fra fordums Uvenner, ſom jeg meget vel forſtaår, han ſætter Pris paa, og ſom det maa være behageligt for en Mand, der ſiger om ſig ſelv, at han er paa den forkerte Side af Sætkållet, at kunne indkaſkere. I det Henseende forſtaår jeg meget godt, hvad Menningen er med Opfordringen. Men ogſaa i en anden Henseende tror jeg, at han fra ſit Standpunkt har haft en fuldſtændig velbegrundet Henſigt med at ønske en ſaadant Opfordring, idet han har været ganſke klar over, at Virkningen af en ſaadant Opfordring til ham om at foretage denne Reviſion var, at Folketinget bandt ſig i flere Maader til Behandlingen af den Sag, ganſke anderledes end om den blev forelagt uden en ſaadant Opfordring. Det er jo almindeligt og hævdet gentagne Gange, at f. Eks. Foranſtaltninger, der træffes af Miniſteren i Henhold til Andragender, ſom Tinget har henviſt til ham, betragtes med langt større Velvilje end Ting, ſom komme aldeles uforberede ind her i Tinget. Jeg kan vanſtellig tænke mig nogen stærkere Form for et Tillidsvotum til Regeringen end en ren formel Opfordring fra ſelve Tinget, der ikke er bundet til noget Grundlag fra Tingets Side, men blot er en ren Henſtilling til Miniſteriet om paa Grundlag af den beſtaaende Lovgivning at revidere Retsplejen paa en ſaadant Maade, ſom Miniſteren ſelv ſynes eller ønsker. Der har tidligere naturligvis — det ved jeg meget vel — af enkelte Medlemmer været ſtillet Opfordring til Miniſteriet om at behandle den og den Sag, eller gøre det og det Lovgivningsarbejde, men jeg tror, der er her Tale om en meget for ligefrem officiel Beſlutning af Tinget, om Forelæggelſen af et Lovforſlag, ſom er løst fra et hvilket ſomt helſt Grundlag. Tidligere Beſlutninger have altid drejet ſig om Sager, der have haft et Grundlag, enten en Be-

tænkning eller et privat indbragt Lovforſlag, medens denne Beſlutning kun drejer ſig om paa Grundlag af Grundlovens Løſteparagraf at ſtille en Opfordring til Miniſteriet om at fremkomme med et Forſlag til en Retsreform, og hvorledes man kan give Miniſteriet større Tillidsvotum, er jeg fuldſtændig ude af Stand til at indſe. Stønt jeg ganſke viſt ogſaa i Gaar horte den ærede Miniſter meget beſtemt hævde, at det var højſt urigtigt af det ærede Medlem for Veſle Amts 2den Valgtres, at han vilde tillægge andre Venſtre-mænd den Mening, at de vilde ſtemme for et Tillidsvotum til Miniſteren, ſaa maa jeg dog ſige, at det, at den ærede Juſtits-minifter ſaaledes optraadte paa de Oppositionsmænds Vegne, ſom agte at ſtemme for denne Opfordring til ham ſelv, har ikke ganſke overbevist mig om, at det er urigtigt af mig at opfatte Tinget ſaaledes, ſom den efter ſin Natur er, ſom et meget stærkt Tillidsvotum til Miniſteriet, der ganſke ſikkert vil have ſit Betydning og binde os i kommende Tidet ved Behandlingen af en Retsreform, navnlig naar Opfordringen, ſaaledes ſom her, ſtilles fuldſtændig uden at der nævnes noget Grundlag. Jeg vil ſige, at hvis man vedtog det Forſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres (Tauber), ſaa kunde man dog paa en Maade ſige, at der forelaa en Udtalelſe fra dette Tings Side om, hvordan man ønskede en Retsreform. Nu er det ganſke viſt fremhævet, at dette Endringsforſlag er alſor ubeſtemt, at det ikke er tilſtrækkelig udtømmende eller betegnende med Henſyn til, hvad man vil; men dertil vil jeg ſige, at jeg synes, at Diskuſſionen her vil klart godtgøre, hvad Menningen med dette Endringsforſlag er. Menningen er den, at man vil have Nævninger, ſom give de ubemidlede Klaſſer Indflydelse paa Retsplejen. Det er det og intet andet, man forſtaår ved en demokratisk Proceſsreform. Dette er ogſaa under Diskuſſionen, ſiſt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres, blevet fremhævet, og derfor synes jeg, at det er tilſtrækkelig Grund for mig til at ſtemme for det Endringsforſlag; thi det er netop det, der er Hovedſagen i en ſaadant Reform. Naar de ubemidlede Samfundsklaſſer baade økonomiſt, derigen-nem, at Nævningerne blive lønnede for